

ESIMESE ASTME KOHTU MÄÄRUS (viies koda)

25. mai 2005 *

Kohtuasjas T-443/03,

Sociedad Operadora de Telecomunicaciones de Castilla y León, SA (Retecal),
asukoht Boecillo (Hispaania),

Euskaltel, SA, asukoht Zamudio-Vizcaya (Hispaania),

Telecable de Asturias, SA, asukoht Oviedo (Hispaania),

R Cable y Telecomunicaciones Galicia, SA, asukoht La Corogne (Hispaania),

Tenaria, SA, asukoht Cordovilla (Hispaania),

esindaja: advokaat J. Jiménez Laiglesia,

hagejad,

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja: F. Castillo de la Torre, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

keda toetavad

Hispaania Kuningriik, esindaja: L. Fraguas Gadea,

Sogecable, SA, asukoht Tres Cantos, Madrid (Hispaania), esindajad: advokaadid S. Martínez Lage ja H. Brokelmann,

Telefónica, SA, asukoht Madrid, esindajad: advokaadid M. Merola ja S. Moreno Sánchez, hiljem advokaat M. Merola,

menetlusse astujad,

mille esemeks on nõue tühistada komisjoni 21. oktoobri 2003. aasta otsus, millega lõpetati hagejate kaebuse menetlemine, mis oli esitatud nõukogu 21. detsembri 1989. aasta määruse (EMÜ) nr 4064/89 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (parandatud redaktsioon EÜT 1990, L 257, lk 13; ELT eriväljaanne 08/01, lk 31) artikli 9 lõike 8 väidetava rikkumise kohta Hispaania ametivõimude poolt seoses Vía Digitali ja Sogecable koondumisega (asi COMP/M.2845 — Sogecable/Canal Satélite Digital/Vía Digital),

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja esimees M. Vilaras, kohtunikud F. Dehousse ja D. Šváby,

kohtusekretär: H. Jung,

on teinud järgmise

määruse

Õiguslik raamistik

¹ Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta määrus (EMÜ) nr 4064/89 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜT L 395, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 31), parandatud redaktsioonis (EÜT 1990, L 257, lk 13;

ELT eriväljaanne 08/01, lk 31) ja muudetuna nõukogu 30. juuni 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 1310/97 (EÜT L 180, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 164), (edaspidi „määrus nr 4064/89“) näeb ette komisjoni kontrollisüsteemi koondumiste üle, mis on „ühenduse seisukohalt olulised“ (artikli 1 lõiked 2 ja 3).

- 2 Määruse nr 4064/89 artikkel 9 lubab komisjonil suunata koondumise käsitlemise liikmesriikidele. See säte näeb täpsemalt ette, et:

„1. Komisjon võib oma otsusega, mis tehakse viivitamata teatavaks asjaomastele ettevõtjatele ja teiste liikmesriikide pädevatele asutustele, suunata teatatud koondumise käsitlemise asjaomase liikmesriigi pädevatele asutustele järgmistel asjaoludel.

2. Liikmesriik võib kolme nädala jooksul pärast teate koopia kättesaamise kuupäeva teatada komisjonile, kes teatab omakorda asjaomastele ettevõtjatele, et:

- a) koondumine ähvardab luua või tugevdada turgu valitsevat seisundit, mille tagajärjel tõhus konkurents on selle liikmesriigi turul, millel on kõik konkreetse turu omadused, oluliselt takistatud, või

- b) koondumine mõjutab konkurentsi selle liikmesriigi turul, millel on kõik konkreetse turu omadused ja mis ei moodusta ühisturu olulist osa.

3. Kui komisjon leiab kõnealuste toodete või teenuste turgu ja lõikes 7 nimetatud geograafilist võrdlusturgu silmas pidades, et selline konkreetne turg ja oht on olemas:

- a) käsitleb ta juhtumit ise, et säilitada või taastada asjaomasel turul tõhus konkurents, või

- b) suunab ta juhtumi tervikuna või osaliselt käsitlemiseks asjaomase liikmesriigi pädevatele asutustele, pidades silmas selle liikmesriigi siseriikliku konkurentsi-seaduse kohaldamist.

Kui komisjon siiski leiab, et konkreetne turg või oht puudub, võtab ta vastu sellekohase otsuse ja adresseerib selle asjaomasele liikmesriigile.

Juhtudel, kui liikmesriik teatab komisjonile, et koondumine mõjutab konkurentsi tema territooriumi konkreetset turul, mis ei moodusta ühisturu olulist osa, suunab

komisjon konkreetse turuga seotud juhtumi tervikuna või osaliselt edasi, kui ta leiab, et sellist konkreetset turgu mõjutatakse.

[...]

6. Asjaomase liikmesriigi pädev asutus avaldab aruanded või koondumist käsitleva uurimise tulemused hiljemalt nelja kuu jooksul pärast seda, kui komisjon on juhtumi suunanud liikmesriigile.

[...]

8. Käesoleva artikli sätete kohaldamisel võib asjaomane liikmesriik võtta ainult selliseid meetmeid, mis on hädavajalikud asjaomasel turul tõhusa konkurentsi kaitsmiseks või taastamiseks.”

Vaidluse taust

- 3 Komisjon sai 3. juulil 2002 määrusele nr 4064/89 vastava teate koondumise kohta, mille kohaselt Distribuidora de Televisión Digital, SA (edaspidi „Vía Digital”), ühines Sogecable, SAga, vastavalt Sogecable ja Telefónica, SA, kontrolli all oleva Grupo Admira Media, SA, vahel 8. mail 2002 sõlmitud lepingule.

- 4 Komisjon võttis 14. augustil 2002 vastu otsuse suunata koondumise käsitlemine Hispaania ametiasutustele, kes kiitsid 29. novembril 2002 selle koondumise heaks ja seadsid selle rakendamisele teatud tingimused.

- 5 Hagejad esitasid suunamise otsuse peale hagi, mille Esimese Astme Kohus jättis rahuldamata 30. septembri 2003. aasta otsusega liidetud kohtuasjades T-346/02 ja T-347/02: Cableuropa jt v. komisjon (EKL 2003, lk II-4251, edaspidi „Cableuropa kohtuotsus“).

- 6 Sogecable ja Telefónica sõlmisid 29. jaanuaril 2003 uue lepingu Vía Digitali ühinemise kohta Sogecablega, mille peale esitasid hagejad kaebuse, väites, et tegemist on uue koondumisega, millest tuleb komisjonile teatada. Komisjon jättis kaebuse 14. märtsi 2003. aasta otsusega rahuldamata.

- 7 Hagejad esitasid ka viimati nimetatud otsuse peale hagi (kohtuasi T-180/03). Hiljem hagejad loobusid sellest hagist ja see kustutati Esimese Astme Kohtu 4. detsembril 2003 kohtuasjas T-180/03: Auna Operadores de Telecomunicaciones jt v. komisjon (kohtulahendite kogumikus veel avaldamata) tehtud määruse alusel registrist.

- 8 Hagejad esitasid 22. aprilli 2003. aasta kirjaga komisjonile uue kaebuse. Nad nõudsid komisjonilt, et viimane kohustaks Hispaania ametiasutusi toimetama talle viivitamatult ühinemislepingute rakendamise üksikasjaliku plaani koopia ja kohustaks Hispaania ametiasutusi EÜ artikli 10 ja määruse nr 4064/89 artikli 9 lõike 8 alusel muutma viivitamatult nende lepingute rakendamisele kehtestatud tingimusi, et tagada tõhus konkurents asjassepuutuvatel Hispaania turgudel, ning kui need ametiasutused keelduvad seda tegemast, siis peaks komisjon esitama EÜ artikli 226 alusel hagi Hispaania Kuningriigi vastu.

- 9 Oma 8. mai 2003. aasta kirjas teatas komisjon hagejatele, et ta on registreerinud nende kaebuse numbril 2003/4504 SG (2003) A/4540 all. Selle kirjaga koos oli lisa, milles kirjeldatakse liikmesriigi vastu läbi viidavat liikmesriigi kohustuste rikkumise menetlust.
- 10 Hagejad esitasid 11. juulil 2003 komisjonile uue kirja, milles rõhutasid, et nende kaebust ei saa tõlgendada nii, et see puudutab üksnes määruse nr 4064/89 artikli 9 lõikes 8 ette nähtud kohustuste rikkumist Hispaania Kuningriigi poolt. Nad lisasid, et nad kutsuvad komisjoni oma kaebusega üles tegutsema viimati nimetatud artikli kohaselt. Hagejad tuletasid komisjonile meelde, et viimasel on kohustus menetleda nende kaebust hoolikalt ja erapooletult ning vajadusel põhjendada oma otsust mitte sekkuda.
- 11 Komisjon vastas 14. juuli 2003. aasta kirjaga kolmele hagejate 22. aprilli 2003. aasta kaebuses esitatud nõudele. Vastuseks esimesele nõudele teatas ta hagejatele, et ta oli tõhusalt kohustanud Hispaania ametiasutusi toimetama talle ühinemislepingute rakendamise üksikasjaliku plaani koopia. Mis puudutab teist nõuet, siis komisjon kinnitas, et ei EÜ artiklil 10 ega määruse nr 4064/89 artikli 9 lõige 8 ei näe ette kohustust, et liikmesriik muudaks viivitamatult oma valitsuse otsust. Ta rõhutas, et Sogecable ja Vía Digitali koondumist lubav otsus tehti neli kuud varem kui otsus asjas Newscorp/Telepiù (COMP/M.2876) ja et nii oleks Hispaania ametiasutustel olnud raske kehtestada samu tingimusi kui need, mida komisjon nõudis viimases asjas. Komisjon tuletas samuti meelde, et mõlemas mainitud asjas tehtud otsused olid kummagi turu spetsiifilise hindamise tulemus. Viimasena, mis puudutab hagejate kolmandat nõuet, rõhutas komisjon, et tal ei ole kohustust algatada EÜ artiklis 226 nimetatud menetlust, vaid et tal on selles osas diskretsiooniõigus. Komisjon lõpetas oma kirja, teatades, et tal on kavatsus asja menetlus lõpetada ja anda hagejatele kuu aega märkuste esitamiseks.

- 12 Hagejad vastasid sellele üleskutsele 25. juuli 2003. aasta kirjaga, käsitledes komisjoni tõstatud küsimusi punkt-punktilt. Eelkõige selgitasid nad, millised on Hispaania Valitsuse määratud tingimuste tagajärjed ja miks need tingimused ei taga tõhusat konkurentsi asjassepuutuvatel turgudel. Nad tuletasid komisjonile meelde, et viimasel on kohustus menetleda nende kaebust hoolikalt ja erapooletult ning eelkõige põhjendada otsust mitte uurida määruse nr 4064/89 artikli 9 lõike 8 võimalikku rikkumist. Viimasena kutsusid hagejad komisjoni üles tegutsema kahe kuu jooksul.
- 13 Komisjon teatas hagejatele 21. oktoobri 2003. aasta kirjaga oma otsusest lõpetada nende kaebuse menetlemine. Ta rõhutas, et tal ei ole kohustust alata EÜ artiklis 226 nimetatud menetlust, vaid et tal on selles osas diskretsiooniõigus, mis välistab üksikisikute õiguse esitada hagi komisjoni keeldumise peale tegutseda. Ta lisas, et hagejatele sobivam lahendus oleks kasutada siseriiklikke õiguskaitsevahendeid.

Menetlus ja poolte nõuded

- 14 Hagejad esitasid hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 31. detsembril 2003.
- 15 Nad paluvad Esimese Astme Kohtul:

— tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

— tühistada komisjoni 21. oktoobri 2003. aasta otsus;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

- 16 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 lõike 1 alusel esitas komisjon eraldi dokumendina Esimese Astme Kohtu kantseleisse 15. märtsil 2004 saabunud vastuvõetamatuse vastuväite. Ta palub Esimese Astme Kohtul:

— tunnistada hagi vastuvõetamatuks;

— mõista kohtukulud välja hagejatelt.

- 17 Hispaania Kuningriik ja Sogecable esitasid eraldi dokumentidena Esimese Astme Kohtu kantseleisse 1. aprillil 2004 saabunud avaldused menetlusse astumiseks komisjoni nõuete toetuseks. Esimese Astme Kohtu kolmanda koja esimees andis vastavalt 15. juuni 2004. aasta ja 9. juuli 2004. aasta määrustega menetlusse astumise loa. Hispaania Kuningriik ja Sogecable on mõlemad esitanud menetlusse astuja seisukohad 4. oktoobril 2004.

- 18 Telefónica esitas eraldi dokumendina Esimese Astme Kohtu kantseleisse 13. aprillil 2004 saabunud avalduse menetlusse astumiseks komisjoni nõuete toetuseks. Esimese Astme Kohtu kolmanda koja esimees andis 27. juuli 2004. aasta määrusega talle menetlusse astumise loa. Telefónica esitas oma menetlusse astuja seisukohad 15. novembril 2004.

Vastuvõetavus

- 19 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 lõike 1 kohaselt teeb Esimese Astme Kohus vastuvõetamatuse kohta otsuse ilma asja sisuliselt arutamata, kui üks pooltest seda taotleb. Vastavalt sama artikli lõikele 3 on järgnev menetlus suuline, kui ei ole tehtud vastupidist otsust. Käesolevas asjas leiab Esimese Astme Kohus, et kohtutoimikus olevad dokumendid on piisavalt selged, et ta saaks taotluse üle otsustada suulist menetlust avamata.

Poolte argumendid

- 20 Komisjon, keda toetavad menetluse astujad, väidab, et Esimese Astme Kohus on juba uurinud käesoleva menetluse esemeks olevat situatsiooni oma 3. aprilli 2003. aasta otsuses kohtuasjas T-119/02: Royal Philips Electronics v. komisjon (EKL 2003, lk II-1433) ja Cableuropa kohtuotsuses. Nendest otsustest tuleneb, et ainus õiguskaitsevahend, mida komisjon saab kasutada liikmesriigi vastu, kes rikub määruse nr 4064/89 artikli 9 lõikest 8 tulenevaid kohustusi, on liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi. Hagejatel omalt poolt on võimalus esitada hagi siseriiklikele kohtutele, mida nad ongi teinud.
- 21 Komisjoni väitel, keda toetavad menetluse astujad, tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et üksikisikutel ei ole õigust vaidlustada komisjoni keeldumist esitada liikmesriigi vastu liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi. Komisjonil on selles osas diskretsiooniõigus.

- 22 Komisjon väidab, et hagejate argument, mille kohaselt komisjonil on üldine hoolsuskohustus hagejate kaebuste uurimisel, ei arvesta seda kohtupraktikat üldse. Komisjon, keda toetavad Telefónica ja Sogecable, lisab, et kaebuse esitanud poolte menetluslik seisund on põhimõtteliselt erinev EÜ artikli 226 alusel läbi viidavas menetluses ja nõukogu 6. veebruari 1962. aasta määruse nr 17, esimene määrus asutamislepingu artiklite 85 ja 86 rakendamise kohta (EÜT 1962, 13, lk 204; ELT eriväljaanne 08/01, lk 3), alusel läbi viidavas menetluses.
- 23 Komisjon väidab, et hagejate tehtud eristamisel, mis puudutab komisjoni väidetavat keeldumist kontrollida, kas Hispaania valitsus on rikkunud määrust nr 4064/89, ja komisjoni keeldumist esitada Hispaania Kuningriigi vastu kohustuste rikkumise hagi, puudub õiguslik alus ning et selline eristamine on vastuolus igasuguse loogikaga. Õiguslikult ei ole olemas kahte erinevat otsust: esimest, millega keeldutakse kontrollimisest, ja teist, millega pärast kontrollimist keeldutakse hagi esitamisest. Mõlemal juhul on võimalik teha üksnes otsus, millega lõpetatakse kaebuse menetlemine.
- 24 Hagejad väidavad, et komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväide põhineb hagiavalduse „omakasupüüdlikul moonutamisel” ja määruse nr 4064/89 artikli 9 lõike 8 iseäralikul tõlgendamisel.
- 25 Hagejate väidete kohaselt komisjon üksnes ei jätnud nende kaebust hoolikalt ja erapooletult uurimata, vaid tegutses otseselt ühenduse huvide vastaselt, lubades, et määruse nr 4064/89 artiklis 9 ette nähtud juhtumi suunamist käsitleva menetluse vältimatuks tagajärjeks on siseriikliku turu tükeldamine ja seda hoolimata oma määrusest tulenevast kohustusest tagada konkurentsieeskirjade ühetaoline kohaldamine.

- 26 Hagejad väidavad, et komisjoni vastuvõetamatuse vastuväide põhineb Esimese Astme Kohtu Cableuropa kohtuotsuses *obiter dictum* antud põhjendusel. Nende väitel ei puuduta see kohtuotsus määruse nr 4064/89 artikli 9 lõike 8 kohaldamist ja komisjon ei või teha selle otsuse pinnal järeldust, et Esimese Astme Kohus on leidnud, et ainus õiguskaitsevahend, mida komisjon saab kasutada liikmesriigi vastu, kes rikub määruse nr 4064/89 artikli 9 lõikest 8 tulenevaid kohustusi, on liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi. Komisjon ei saa seega oma vastuvõetamatuse vastuväite esitamisel toetuda sellele, et hagejate taotlus rikub kohtulahendi siduvuse põhimõtet.
- 27 Mis puudutab komisjoni argumenti, et nende poolt Tribunal Supremole esitatud hagi kaitseb tõhusalt nende õigusi, siis toetuvad hagejad esiteks sellele, et vastavalt kohtupraktikale ei sõltu EÜ artikli 230 alusel esitatava hagi vastuvõetavaks tunnistamine kuidagi siseriiklike õiguskaitsevahendite olemasolust. Teiseks rõhutavad hagejad, et ei ole kindel, kas nad saavad siseriikliku kohtumenetluse raames tõhusalt toetuda määruse nr 4064/89 artikli 9 lõike 8 rikkumisele. Siseriikliku kohtumenetluse raames piirduks nimelt selle haldusakti kehtivuse üldise tunnustamisega, millega kiidetakse koondumine heaks, kuid Hispaania ametiasutuste kehtestatud tingimusi ei saaks selle raames eraldi tunnustada ega tühistada.
- 28 Mis puudutab komisjoni kohustust tegutseda hoolikalt ja erapooletult, uurides juhtumeid, kus liikmesriikide ametiasutused on rikkunud määruse nr 4064/89 artikli 9 lõiget 8, siis leiavad hagejad, et kuigi on tõsi, et liikmesriikidel on pärast juhtumi suunamist ainupädevus, tähendab see seda, et liikmesriik kohaldab siseriiklikku õigust, aga mitte seda, et liikmesriik oleks vabastatud kohustusest järgida ühenduse õigust. Seega on hagejate meelest komisjon see, kes peab kontrollima selle kohustuse määrusekohast täitmist.

- 29 Hagejad leiavad, et nende hagi vastuvõetamatuks tunnistamisega jäetakse nad ilma nii õigusest õiguskaitsele kui õigusest, et nende kaebust konkurentsieeskirjade rikkumise peale uuritakse hoolikalt ja erapooletult.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 30 Esiteks tuleb märkida, et pooled on eriarvamusel hagi eseme osas. Komisjon viitab EÜ artiklile 226, hagejad aga toetuvad määruse nr 4064/89 artikli 9 lõike 8 kohaldamisele ja konkurentsieeskirjade täitmisele, samuti kohustusele uurida kaebusi hoolikalt ja erapooletult.
- 31 Hagejad keskenduvad oma hagi sellele, et komisjon keeldus kontrollimast, kas Hispaania ametiasutused täidavad oma kohustusi. Nad toetuvad selles osas kohustusele uurida konkurentsiasju puudutavaid kaebusi hoolikalt ja erapooletult, mis tähendab, et nende kaebus on vastuvõetav osas, milles see puudutab komisjoni poolt selle kohustuse täitmatajätmist.
- 32 Hagejad toetuvad oma argumentatsiooni selles osas peamiselt Esimese Astme Kohtu 30. jaanuari 2002. aasta otsusele kohtuasjas T-54/99: max.mobil v. komisjon (EKL 2002, lk II-313). Esimese Astme Kohus tunnistas selles otsuses hagi vastuvõetavaks, laiendades esiteks EÜ artiklit 81 ja EÜ artiklit 82 ning teiseks EÜ artiklit 87 ja EÜ artiklit 88 puudutavas kohtupraktikas nõutavat hoolikat ja

erapooletut uurimist käsitlevat kohustust EÜ artiklile 86. Siiski on Euroopa Kohus apellatsioonkaebuse lahendamisel tehtud 22. veebruari 2005. aasta otsuses kohtuasjas C-141/02 P: komisjon *v.* max.mobil (EKL 2005, lk I-1283) tühistanud Esimese Astme Kohtu otsuse ja jätnud max.mobili hagi komisjoni vastu rahuldamata.

- 33 Eeltoodust järeldub, et kohtupraktika, millele hagejad toetuvad, ei ole käesolevas asjas asjakohane.
- 34 Lisaks puudutab käesolev asi koondumist ja on võetud menetlusse pärast otsuse tegemist suunata juhtumi käsitlemine liikmesriikidele.
- 35 Hagejad on juba esitanud selle suunamisotsuse peale hagi, mille Esimese Astme Kohus jättis Cableuropa kohtuasjas rahuldamata. Selle kohtuotsuse peale apellatsioonkaebust ei esitatud. Seega on juhtumi käsitlemise suunamine liikmesriikidele jõustunud.
- 36 Esimese Astme Kohus on kõnealuse otsuse punktides 56–59 sedastanud eelnimetatud hagi vastuvõetavuse kohta antud hinnangus järgmist:

„56 Käesolevas asjas, suunates koondumise uurimise Hispaania konkurentsiküsimustega tegelevatele ametiasutustele, on komisjon lõpetanud määruse nr 4064/89 kohaldamist puudutava menetluse, mis algas teatamisega lepingust, mille alusel Vía Digital ühines Sogecablega. Vastavalt määruse nr 4064/89 artikli 9 lõike 3 esimese lõigu punktile b kohaldavad asjaomase liikmesriigi pädevad asutused pärast juhtumi suunamist oma siseriiklikku konkurentsiseadust.

- 57 Eeltoodust tuleneb, et käesoleva hagi esemeks oleva vaidlustatud otsusega suunatakse see koondumine Hispaania konkurentsiküsimustega tegelevate ametiasutuste ainukontrolli alla ja et viimased lahendavad juhtumi siseriikliku konkurentsioiguse alusel.
- 58 Tuleb märkida, et sellisel juhul puudutab vaidlustatud otsus hagejate õiguslikku olukorda [...].
- 59 Kui vaidlustatud otsuses, millega juhtum suunatakse siseriikliku konkurentsioiguse alusel lahendamiseks, määratletakse kõnealuse koondumise nõuetekohasuse hindamise kriteeriumid, samuti neid puudutav menetlus ja võimalikud kohalduvad tagajärjed, siis muudetakse hagejate õiguslikku olukorda, võttes neilt võimaluse nõuda, et komisjon uuriks kõnealuse koondumise nõuetekohasust määruse nr 4064/89 seisukohast [...].”
- 37 Esimese Astme Kohus otsustas tunnistada hagi vastuvõetavaks põhjusel, et kõnealuse koondumise hindamine oli suunatud siseriiklikele ametiasutustele, kes kohalduvad siseriiklikku õigust, mis takistab komisjonil uurida koondumise nõuetekohasust määruse nr 4064/89 seisukohast.
- 38 Lisaks nähtub Cableuropa kohtuotsuse punktist 198 selgelt, et pärast otsust suunata koondumise käsitlemine siseriiklikele ametiasutustele ei ole komisjonil muid võimalusi, kui esitada viimaste vastu liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi. Üksikisikud peavad neid puudutavas osas pöörduma siseriiklike kohtute poole, kui nad tahavad vaidlustada otsuseid, mille siseriiklikud ametiasutused on teinud pärast juhtumi suunamist.

- 39 Tuleb rõhutada, et hagejad on tõhusalt vaidlustanud Hispaania ametiasutuste otsuse Hispaania kohtus. Nad ei saa seega väita, et neile ei oleks tagatud õiguskaitset.
- 40 Pärast otsust suunata koondumise käsitlemine siseriiklikele ametiasutustele peavad need ametiasutused kohaldama siseriiklikku õigust kooskõlas ühenduse õigusega. Hagejatel on õigus, et liikmesriigi ainupädevus pärast juhtumi talle käsitlemiseks suunamist tähendab seda, et liikmesriik kohaldab siseriiklikku õigust, aga mitte seda, et liikmesriik oleks vabastatud kohustusest järgida ühenduse konkurentsioigust. Samuti on neil õigus, kui nad väidavad, et komisjonil on kohustus kontrollida selle kohustuse täitmist siseriiklike ametiasutuste poolt.
- 41 Asutamisleping näeb siiski ette korra, et kui liikmesriik ei ole täitnud oma kohustusi, võib komisjon EÜ artikli 226 alusel anda asja Euroopa Kohtusse. Sellist kohustust tal aga ei ole.
- 42 Lisaks tuleb tõdeda, et määrus nr 4064/89 ei näe ette sellist koondumise käsitlemise suunamise järgset pädevuse jagamise erikorda, mis erineks asutamislepinguga ette nähtud korrast. Nagu hagejad on kinnitanud, määruse nr 4064/89 artikli 9 lõige 8 ei välista otseselt komisjoni pädevust kontrollida, et liikmesriigid täidavad neile ühenduse konkurentsieeskirjadega pandud kohustusi. Kuigi kõnealuses sättes kehtestatakse asjassepuutuvalle liikmesriigile kohustus, ei näe ei asutamisleping ega teisene õigus ette erilist kontrollimenetlust, mida komisjon peaks järgima.

- 43 Komisjon võib seega kontrollida selle kohustuse täitmist üksnes vastavalt asutamislepinguga ette nähtud menetlusele, kui küsimus on selle liikmesriigi pädevusse kuuluvast koondumisest. Kui koondumise käsitlemine on suunatud liikmesriigi siseriiklikele ametiasutustele ja kui juhtum ei ole enam komisjoni otsese kontrolli all, siis on viimasel ainult võimalus toetuda EÜ artiklile 226 ja vajadusel esitada selle liikmesriigi vastu liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi.
- 44 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale (Euroopa Kohtu 14. veebruari 1989. aasta otsus kohtuasjas 247/87: *Star Fruit v. komisjon*, EKL 1989, lk 291; 17. mai 1990. aasta otsus kohtuasjas C-87/89: *Sonito jt v. komisjon*, EKL 1990, lk I-1981, punktid 6–9, ja 20. veebruari 1997. aasta otsus kohtuasjas C-107/95 P: *Bundesverband der Bilanzbuchhalter v. komisjon*, EKL 1997, lk I-947, punkt 19; Esimese Astme Kohtu 29. novembri 1994. aasta määrus liidetud kohtuasjades T-479/93 ja T-599/93: *Bernardi v. komisjon*, EKL 1994, lk II-1115, punktid 27 ja 28; 23. jaanuari 1995. aasta määrus kohtuasjas T-84/94: *Bilanzbuchhalter v. komisjon*, EKL 1995, lk II-101, punktid 23–26, ja Esimese Astme Kohtu 9. jaanuari 1996. aasta otsus kohtuasjas T-575/93: *Koelman v. komisjon*, EKL 1996, lk II-1, punktid 71 ja 72) ei ole üksikisikutel õigust vaidlustada komisjoni keeldumist esitada liikmesriigi vastu liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi. Komisjonil ei ole kohustust esitada liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi, vaid tal on selles osas diskretsiooniõigus, mis välistab nii üksikisikute õiguse nõuda, et komisjon väljendaks oma seisukohta teatud kindlal kujul, kui ka õiguse esitada hagi komisjoni keeldumise peale tegutseda.
- 45 Selles osas tuleb lisada, et hagejate kaebuse selge eesmärk on, et komisjon annaks Hispaania ametiasutustele korralduse muuta teatud tingimusi ja vajadusel esitaks liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi. Tuleb meelde tuletada, et hagejad palusid esiteks, et komisjon kohustaks Hispaania ametiasutusi toimetama talle viivitamatult Hispaania valitsuse 29. novembri 2002. aasta otsusega kehtestatud tingimuste rakendamise üksikasjaliku plaani koopia, teiseks, et komisjon kohustaks Hispaania ametiasutusi viivitamatult muutma asjas COMP/M.2845 kehtestatud tingimusi, ja kolmandaks, juhul kui Hispaania ametiasutused keelduvad sellest, esitama EÜ artikli 226 alusel hagi Hispaania Kuningriigi vastu, et tagada, et Hispaania Kuningriik täidab määruse nr 4064/89 artikli 9 lõikes 8 sätestatud kohustusi.

- 46 Eeltoodud kaalutlustest lähtudes käitus komisjon käesolevas asjas õiguspäraselt, kui lõpetas hagejate kaebuse menetlemise põhjusel, et tal ei ole kohustust esitada EÜ artiklis 226 märgitud hagi, vaid et tal on selles osas diskretsiooniõigus.
- 47 Seetõttu tuleb komisjoni nõuded rahuldada ja tunnistada hagi vastuvõetamatuks.

Kohtukulud

- 48 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hagejate kahjuks, mõistetakse neilt vastavalt komisjoni nõudele välja viimase kohtukulud. Kuna Sogecable ja Telefónica esitasid nõude mõista nende menetlusse astumisega seotud kohtukulud välja hagejatelt, tuleb viimastelt välja mõista ka nende menetlusse astujate kulud.
- 49 Kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel kannavad menetlusse astuvad liikmesriigid oma kohtukulud ise. Hispaania Kuningriik kannab seetõttu oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (viies koda)

tegi määruse, millega otsustas:

- 1. Jätta hagi vastuvõetamatusesse tõttu läbi vaatamata.**
- 2. Mõista komisjoni, Telefónica, SA ja Sogecable, SA kohtukulud välja hagejatelt, kes ühtlasi kannavad ise oma kohtukulud.**
- 3. Hispaania Kuningriik kannab ise oma kohtukulud.**

25. mail 2005 Luxembourgis.

Kohtusekretär

H. Jung

Koja esimees

M. Vilaras